

- 2) Kun otetaan huomioon verotuksen neutraalisuuden periaate, voiko se, ettei laskun toimittanut yksityinen elinkeinonharjoittaja ole rekisteröinyt käyttämiään työntekijöitä (jotka siten tekevät ”pimeää työtä”) ja että veroviranomainen on tästä syystä todennut, että kyseisellä yrittäjällä ”ei ole rekisteröityjä työntekijöitä”, estää laskun vastaanottajaa käyttämästä vähennysoikeuttaan?
- 3) Voidaanko laskujen vastaanottajan katsoa toimineen huolimattomasti, jos hän ei tarkista, onko urakassa käytettyjen työntekijöiden ja laskujen toimittajan välillä oikeussuhde ja onko laskujen toimittaja täyttänyt vero-oikeudelliset ilmoitusvelvollisuutensa tai mahdolliset muut kyseisiin työntekijöihin liittyvät velvollisuudet? Voidaanko tätä menettelytapaa pitää sellaisena objektiivisena seikkana, jonka perusteella voidaan osoittaa, että laskujen vastaanottaja tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että hän osallistui liiketoimeen, joka oli osa arvonlisäverojärjestelmään kohdistuvaa petosta?
- 4) Kun otetaan huomioon verotuksen neutraalisuuden periaate, voiko kansallinen tuomioistuimien ottaa edellä mainitut seikat huomioon, jos se asiassa tekemänsä kokonaisarviointin perusteella toteaa, että laskussa mainittujen oikeushenkilöiden välistä liiketoimea ei tosiasiallisesti ole tapahtunut?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Kanne 30.6.2011 — Euroopan komissio v. Slovakian tasavalta

(Asia C-331/11)

(2011/C 282/07)

Oikeudenkäyntikieli: slovakia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Marghelis ja A. Tokár)

Vastaaja: Slovakian tasavalta

Vaatimukset

- on todettava, että Slovakian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY (¹) 14 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut Žilina — Považský Chlmecin kaatopaikan toiminnan ilman kaatopaikan kunnostussuunnitelmaa ja tekemättä lopullista päätöstä siitä, voiko kyseinen kaatopaikka jatkaa toimintaansa hyväksytyin kunnostussuunnitelman perusteella
- Slovakian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Žilina — Považský Chlmecin kaatopaikka on toiminnassa, vaikka sitä koskevaa kunnostussuunnitelmaa ei ole esitetty ja vaikka mahdollisia muutoksia kyseisen suunnitelman perusteella ei ole hyväksytty. Komissio vaatii näin ollen, että unionin tuomioistuimien toteaa, että Slovakian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan a, b ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut Žilina — Považský Chlmecin kaatopaikan toiminnan ilman kaatopaikan kunnostussuunnitelmaa ja tekemättä lopullista päätöstä siitä, voiko kyseinen kaatopaikka jatkaa toimintaansa hyväksytyin kunnostussuunnitelman perusteella

(¹) EYVL L 182, s. 1

Valitus, jonka Lancôme parfums et beauté & Cie on tehnyt 29.6.2011 asiassa T-466/08, Lancôme parfums et beauté & Cie v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 14.4.2011 annetusta tuomiosta

(Asia C-334/11 P)

(2011/C 282/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Lancôme parfums et beauté & Cie (edustajat: asianajajat A. von Mühlendahl ja J. Pagenberg)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), Focus Magazin Verlag GmbH

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuimelta

- kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-466/08 14.4.2011 antaman tuomion ja sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 1796/2007-1 29.7.2008 tekemän päätöksen;
- velvoittamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston ja väliintulijan korvaamaan valituslautakunnassa, unionin yleisessä tuomioistuimessa ja tässä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii riidanalaista tuomiota kumottavaksi sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tavaramerkkiasetuksen 43 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut, että riidanalaisessa tapauksessa viiden vuoden ajanjakso, joka seurasi aikaisemman saksalaisen tavaramerkin FOCUS rekisteröintiä — ACNO FOCUS -merkkiä koskevaa yhteisön tavaramerkkihakemusta koskevaa väitettä perustui tähän rekisteröintiin — ja jonka kuluessa tavaramerkkiä FOCUS oli tosiasiallisesti käytettävä, alkoi kuluu vasta 13.1.2004.